

РЕШЕНИЕ

№ 4937

гр. София, 12.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 13.06.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на
прокурора Георги Тафров, като разгледа дело номер **1650** по описа за **2015**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава единадесета от
Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Предявени са обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл.1, ал.1
от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) срещу
ОБЩИНА П., представлявана от кмета.

Ищцата Н. С. И. моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да ѝ
заплати обезщетение в размер на 15000 (петнадесет хиляди) лева за имуществени и
5000 (пет хиляди) лева за неимуществени вреди, претърпени от незаконосъобразни
действия и бездействие на [община] (Общината).

Ищцата твърди, че като лице с многогодишен жилищноспестовен влог е била
включена в окончателния списък по чл.7 от Правилника за прилагане на Закона за
уреждане правата на граждани с многогодишни жилищно-спестовни влогове
(ППЗУПГМЖСВ), но в противоречие с нормата на чл.20, Местната комисия към
Общината не ѝ е изпратила покана за избор на жилище. С Решение от 05.05.1995г. е
била учредена жилищностроителна кооперация „У.-11“ (Ж.) от тридесет учредители,
сред които не е била Н. С.. Впоследствие, с писмо от 10.07.1995г. на Местната
комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ до Управителния съвет на Ж., Н. С. е била
включена като член-кооператор. На 28.07.1995г. [фирма] е индексирала
жилижно-спестовният влог на С. и по нейна сметка е била преведена сума в размер на
150451.70 (сто и петдесет хиляди четиристотин петдесет и един и 0.70)
неденоминирани лева. С платежно нареждане от 28.07.1995г. [фирма] е превела на

Общината следните суми: - 58795 лева за закупуване на апартамент №1 от Ж. „У.-11“, 4486 лева за отстъпено право на строеж на Ж. и 10000 лева данък добавена стойност (ДДС). На ищцата не е била дадена възможност за избор на конкретно жилище в Ж., а като такъв е бил определен апартамент №1 – гарсониера със северно изложение на първия етаж. Въпреки възраженията на С., Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ е оформила документите за заплащане на определения имот, като ищцата устно е била уведомена, че комисията ще разгледа жалбите и евентуално ще направи размествания и корекции на определените жилища. След като това не се е случило С. е направила пред Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ отказ от така определения ѝ имот с цел да се възползва от възможността по чл.20, ал.4 ППЗУПГМЖСВ за нов избор през следващата година. В този период ищцата многократно е отправяла молби до Местната комисия, в качеството ѝ на член кооператор на Ж. да ѝ бъде предоставена възможност за избор на имот. Поискала е да бъде сключен и предварителен договор за покупко-продажба на имота, за да може да внесе останалата част от сумата към Ж.. Вместо това, на 23.07.1997г. е била уведомена, че с Решение №2/04.07.1996г. на Общото събрание (ОС) е била изключена от Ж. и съответно ще ѝ бъде възстановена направената първоначална вноска в размер на 73864 лева. С влязъл в сила съдебен акт на Окръжен съд – [населено място] е бил отхвърлен предявеният от С. иск срещу Решението на ОС от 04.07.1996г. за изключването ѝ от Ж.. Впоследствие е оставен без разглеждане предявеният от С. иск за обявяване на нищожност на Решението за регистрация на Ж., с мотив, че като член-кооператор за нея липсва правен интерес от водене на делото. В следващите години кметът на Общината и Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ са отхвърляли всички молби на ищцата да ѝ бъде предоставена възможност за избор на жилище, съобразно поредността ѝ в окончателния списък по чл.7 ППЗУПГМЖСВ, с мотиви, че следва да предяви претенциите си пред Ж.. С Писмо изх. №6/21.06.2011г. на Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ и с Писмо изх. №11-ЖН-142-1/18.07.2011г. на кмета на Общината на С. изрично е отказано да упражни правото си по чл.20 ППЗУПГМЖСВ. Жалбата на ищцата срещу този отказ е била отхвърлена с Решение на Административен съд – [населено място] (АСП). В заключение ищцата твърди, че ответникът - [община], неоснователно се е обогатил със сумата 73864 лева, като вследствие незаконосъобразните действия и бездействие на нейната администрация в лицето на Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ, не ѝ е възстановила внесената в Общината сума за придобиване на жилище в Ж.. Доводи за основателност на предявените искове излага и в допълнително представени писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ОБЩИНА П., представлявана от кмета, оспорва предявените искове изцяло, по основание и размер и моли съда да ги отхвърли като неоснователни. Подробни съображения излага в представени писмени бележки по същество на спора. Претендира за разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана в производството от прокурор Т. от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на исковете.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и съдът приема за установено по делото, че към 31.12.1990г. ищцата Н. С. е притежавала жилищно-спестовен влог в Държавна

спестовна каса (Д.), съгласно чл.1 ЗУПГМЖСВ.

С Решение по Протокол №2/11.03.1993г. Общинският съвет – П. дал съгласие кметът на Общината да извърши продажба на незавършените жилищни блокове ТК „У.“-3, 4 и 11 в[жк]. Съгласно т.2 от същото Решение членове на новообразуваните Ж., които ще закупят имоти в посочените жилищни сгради, следва да се определят в съответствие със ЗУПГМЖСВ и Правилника за прилагането му (л.79, 80).

Не е спорно по делото и се установява със събраните писмени доказателства, че ищцата е била включена под №9 (88501 лихво числа, II група) в Окончателен списък №2 за 1995г. на правоимащите жилищно-спестовни вложители от [община] по чл.7 ППЗУПГМЖСВ, подали документи в определения от местната комисия срок (л.92, 93).

С Молба от 02.03.1995г. ищцата, в качеството си на дългогодишен вложител с жилищно-спестовен влог, е сезирала председателя на Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ с искане да ѝ бъде разрешено да закупи жилище и да бъде включена в списъка на Ж. „У.-11“ (л.70). С Писмо изх. №2106/10.07.1995г. председателят на Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ е уведомил УС на Ж., че с решение по Протокол №13/20.06.1995г. са били включени като член-кооператори изброените лица, сред които ѝ Н. С. за имот – гарсониера №1 (л.24 по адм. дело №11071/2014г.)

С Договор от 23.07.1995г. (л.130) [община], в качеството си на продавач се задължава да продаде, а купувачът Н. С. И. се съгласява да купи недовършен обект, изпълнен при 46% завършеност: апартамент №1, намиращ се в [населено място],[жк], [улица], на първи етаж, със застроена площ 46.47 кв.м., заедно с припадащите се 1.52% идеални части от общите части на сградата и избено помещение №1 със застроена площ 4.47 кв.м., за сумата 69378 лева, от които цена 58795 лева и 10583 лева ДДС Съгласно т.3 цената на правото на строеж не е включена в цената на имота, предмет на договора за продажба.

По нареждане на ищцата, на 28.07.1995г. Д. е превела на Общината сума в размер на 58795 лева за закупуване на апартамент в „У.-11“ и сума в размер на 4486 лева за отстъпено право на строеж (л.71) По нареждане от същата дата (л.72)

С молба с вх. № от 15.09.1995г. ищцата С. е направила пред Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ волеизявление за отказ от определеното ѝ жилище в „У.-11“ (76).

С Решение №2/04.07.1996г. на ОС Надка Сергиева е освободена от членство в Ж. „У.-11“, поради невнасяне на 9 поредни дялови вноски за изграждане на кооперацията. С Уведомително писмо (без дата), подписано от председателя и секретаря на Ж., на ищцата е указано, че след прекратяване на членството ѝ в кооперацията ще ѝ бъде възстановена сумата, която е заплатила на Общината за закупуване на ап. №1 при 46% завършеност, в размер на 73864 лева.

С Молба вх. №146/20.05.2008г. (л.90) ищцата е сезирала председателя на Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ да ѝ бъдат компенсирани притежаваните от нея 88501 лихво точки, като дългогодишен жилищно-спестовен вложител. С Писмо изх. №8/22.05.2009г. (л.91) председателят на Местната комисия е уведомил С., че с платежно нареждане от 28.07.1995г. е бил индексирен жилищноспестовният ѝ влог и сумата от 150451.70 лева е била преведена по нейна сметка, с което са приключили отношенията ѝ с Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ

Със заявление от 09.06.2011г., получено от Общината на 13.06.2011г. с известие за доставяне (обратна разписка) ищцата за пореден път е сезирала Местната

комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ и кмета на Общината с искане да ѝ бъде предоставен избор на жилище съобразно поредността ѝ в Окончателния списък по чл.7 ППЗУПГМЖСВ и съгласно разпоредбата на чл.12, ал.2 или да ѝ бъдат възстановени платените суми за закупуване на ап. №1 от Ж. „У.-11“ в размер на 58795 лева и за отстъпено право на строеж в размер на 4486 лева, заедно със законната лихва от датата на получаването им от Общината (л.57-59, а.д. №11071/2014г.). С Писмо изх. №6/21.06.2011г. председателят на Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ е уведомил ищцата, че след индексирание на жилищно-спестовния ѝ влог на 28.07.1995г. Местната комисия няма повече отношение към вложителите. С Писмо изх. №11-ЖН-142-1/18.07.2011г. кметът на [община] е уведомил С., че след включването ѝ като член-кооператор на Ж. и извършения от нея на 28.07.1995г. превод за закупуване на апартамент в „У.-11“ имуществените ѝ отношения с кооперацията се уреждат по реда на ЗЖСК. С Решение №9/27.02.2012г. на АСП по адм. дело №314/2011г. е отхвърлена като неоснователна жалбата на Н. С. срещу Отказ, обективиран в Писмо изх. №6/21.06.2011г. на Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ и Отказ, обективиран в Писмо изх. №11-ЖН-142-1/18.07.2011г. на кмета на [община] (л.49). Съдебният акт е влязъл в сила на 29.01.2013г. (Решение №1324/29.01.2013г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Трето отделение по адм. дело №4584/2012г., л.50).

За изясняване на делото от фактическа страна са приети гласни доказателства. Съдът кредитира показанията на свидетелката Ц. В. С., като непротиворечащи си и основаващи се на нейни преки впечатления. Свидетелката разказва, че е роднина по сребрена линия на Н. С. и затова знае, че ищцата е вложител в Д. от 70^{-те} години. Знае, че С. е била включена в списъка за даване на жилище, но е отказала предложеното ѝ, тъй като е било на първи етаж със северно изложение и съответно не е удобно за сама жена. Твърди, че не ѝ е известно Общината да е предложила на ищцата друго жилище или да ѝ е върнала вече платените пари. Сочи, че дълги години С. е живяла при родителите си, тъй като не е имала друг имот. Разказва, че ищцата многократно се е обръщала към институциите с жалби и молби да ѝ бъде предоставено жилище и отказът на ответника да ѝ възстанови вложените средства или да ѝ предостави жилище се е отразявал зле на здравословното състояние на С.. Вследствие на преживените тревоги рязко е било нарушено зрението на ищцата, имала е проблеми със зъбите и се е налагало свидетелката и други близки многократно да я придружават до болнични заведения.

По делото е приета съдебно-икономическа експертиза (СИЕ). Заключение на вещото лице Г. А. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено. Според експертизата размерът на законната лихва върху главница от 155689.61 лева за периода от 28.07.1995г. до датата на завеждане на исковата молба – 12.11.2014г. е 697333.11 неденоминирани лева или 697.33 лева. Средната пазарна цена на жилище в [населено място] през 2014г. е в размер на 594.26 лева за кв.м., а във вариант 46% завършеност пазарната цена е 273.36 лева за кв.м.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Предявените осъдителни искове за присъждане на обезщетение за претърпени от ищцата имуществени и неимуществени вреди са ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМИ, доколкото се претендира вредите да са настъпили от незаконосъобразни действия и бездействие на ответника. Съгласно приложимата норма на чл.204, ал.4 АПК

незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението.

Разгледани по същество исквете са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ЗОДОВ, чл.4, урежда материално правния режим на отговорността с препращане за неуредените въпроси към гражданските закони - §1 от Заключителните разпоредби (ЗР). В този смисъл искът по Глава единадесета на АПК е граждански и се основава на фактическия състав на непозволеното увреждане: наличие на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице; реално причинена вреда, която от своя страна да е в причинна връзка с незаконосъобразните актове, действия или бездействия – т.е. да е тяхна пряка и непосредствена последица.

Настоящият състав приема, че в процесния случай липсва първият елемент от фактическия състав - не са налице незаконосъобразни действия и бездействие на административен орган по смисъла на чл.1, ал.1 ЗОДОВ във вр. с чл.203 и сл. АПК.

С разпоредбата на чл.5 ЗУПГМЖСВ е създаден Национален компенсационен жилищен фонд при Министерския съвет, чиято цел е да организира набирането, управлението и използването на имущество по фонда. Съгласно чл.7, ал.1 ЗУПГМЖСВ средствата по фонда се изразходват за финансово компенсиране на жилищно-спестовните влогове чрез левова индексация на определените към 31 декември 1990 г. спестовни числа. Според изричната норма на чл.7, ал.4 ЗУПГМЖСВ дължимите като финансова компенсация суми се изплащат на правоимащите лица след придобиване или започване изграждането на жилища. Редът и условията за уреждане на правата на граждани с многогодишни жилищно-спестовни влогове за финансово компенсиране при придобиване на жилища са уредени в ППЗУПГМЖСВ. В чл.4, ал.1 от Правилника е предвидено, че [фирма] извършва еднократно тиражиране на жилищноспестовните влогове с времепрестояване над пет години към 31 декември 1990 г. с остатък на сумата по влога над двадесет лева. Въз основа на списъците, предоставени от [фирма], местните комисии в определен от тях срок поканват титулярите на жилищноспестовни влогове да представят документите съгласно чл.2, ал.2 от закона и след проверка на условията изготвят списък на правоимащите, който може да бъде оспорен по реда на АПК (чл.5, ал.1 и чл.6, ал.3 ППЗУПГМЖСВ). След разглеждане на жалбите местните комисии изготвят окончателен списък, който се одобрява от кмета на общината и се предоставя на съответния клон на [фирма] и на изпълнителния орган към управителния съвет. Съгласно чл.18, ал.1, т.1 ППЗУПГМЖСВ местните комисии изготвят списъци на жилищните обекти и жилищата по вид, размер и местонахождение, които ще се предоставят за продажба през текущата година и поканват правоимащите граждани да направят своя избор на обект (чл.20, ал.1). В ал.4 на чл.20 ППЗУПГМЖСВ е предвидено, че при повече от един списък за избор на жилища, изготвени по последователен ред на вложителите, включените в тях правоимащи, поканени от местната комисия и ненаправили избор, запазват правото си на такъв при следващата продажба. На тяхно място се поканват за избор следващите по списъка граждани. При трети пореден отказ правото на избор от обектите, обявени по реда на чл. 18, ал. 1, т. 1, се губи.

В настоящия случай ищцата е била включена в Окончателния списък на правоимащите лица по чл.7 ППЗУПГМЖСВ. По нейно изрично искане от 02.03.1995г. С. е била включена като член-кооператор на Ж. с Решение на Местната комисия по Протокол №13/20.06.1995г. Не се твърди по делото и не

са ангажирани доказателства, на основание чл.20, ал.1 ППЗУПГМЖСВ С. писмено да е била поканена да избере конкретен жилищен имот в Ж.. Независимо от това обаче, на 23.07.1995г. ищцата се е съгласила да закупи ап. №1, на първи етаж в жилищната сграда, изпълнена на 46% завършеност, със застроена площ 46.47 кв.м. и избено помещение №1 със застроена площ 4.47 кв.м., за сумата 58795 лева, без ДДС (или общо 69378 лева). Това съгласие ищцата е удостоверила с подписа си под договора да покупко-продажба от 23.07.1995г. страна-продавач по който е Общината. Именно в резултат на сключения договор за закупуване на жилище е бил индексирани жилищно-спестовният влог на ищцата С. и на 28.07.1995г. сумата 150451.70 лева е била преведена по нейна сметка в Д.. Впоследствие в изпълнение на договора за покупко-продажба от 23.07.1995г. ищцата е превела на Общината суми в размер на 58795 лева за закупуване на жилище, 10583 лева ДДС и 4486 лева за отстъпено право на строеж. Следователно, твърденията от ищцата вреди са резултат не от незаконосъобразен административен акт, действия или бездействие на административен орган при или по повод на административна дейност, а евентуално са последица от неизпълнение на сключения между Н. С. и [община] договор за покупко-продажба от 23.07.1995г. Действителен ли е този договор, доколкото не се установява да е бил подписан от една от страните – [община], преведени ли са били платените от ищцата суми на Ж., са въпроси ирелевантни за настоящия правен спор. В случая въпросът за това задължена ли е била Местната комисия по чл.8, ал.2 ЗУПГМЖСВ, респективно кметът на Общината да извършат претендираните действия по чл.20, ал.4 ППЗУПГМЖСВ като и предоставят възможност за избор на жилище в Ж. или да й възстановят сумите, внесени за закупуване на жилището, описано в т.1 от договора от 23.07.1995г. е разрешен с влязло в сила на 29.01.2013г. съдебно Решение №9/27.02.2012г. на АСП по адм. дело №314/2011г. Съдът е дал отрицателен отговор на тези въпроси. Следователно след като за ответника не е възникнало задължение да извърши определено действие, не е налице и бездействие по смисъла на чл.203 и сл. АПК. Въпросите за съществуването или несъществуването на едно гражданско правоотношение, респективно за изпълнението или неизпълнението на задължения, произтичащи от договор и съответно за вреди настъпили от това неизпълнение, могат да бъдат разрешени само по общия исков ред.

По изложените доводи настоящият състав приема, че предявените обективно съединени осъдителни искове срещу [община] са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и чл.8, ал.1, т.4 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1130 (хиляда сто и тридесет) лева, съгласно представен списък.

Така мотивиран и на основание чл.203 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25^{ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, предявен от Н. С. И. *срещу* ОБЩИНА П., представлявана от кмета за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 15000 (петнадесет хиляди) лева, претърпени от незаконосъобразни действия и бездействие на ответника.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, предявен от Н. С. И. *срещу* ОБЩИНА П., представлявана от кмета за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5000 (пет хиляди) лева, претърпени от незаконосъобразни действия и бездействие на ответника.

ОСЪЖДА Н. С. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ап.1, да заплати на ОБЩИНА П., представлявана от кмета, с адрес: 2300 П., пл. „Св. И. Р.“ №1а, сумата 1130 (хиляда сто и тридесет) лева – разноси по адм. дело №1650/2015г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова